

Published in **Florentin Smarandache și seducția polimorfismului. Analize, interpretări, cronici, articole, note și recenzii**, pp. 256-258.

Editori: Al. Florin Țene, Andrușa R. Vătuiu. Sibiu: Agora, 2017; 843 pages. ISBN 9781599735023.

Also appeared in *Rostirea Românească*, Sibiu, Nr. 7-8-9, 1998, pp. 178-179.

Also published in *Florentin Smarandache, dincolo și dincoace de paradoxism*.

Oradea: Anotimp & Abaddaba, 2000, pp. 20-21.

Scrieri defecte

Daniel Deleanu

Perseverent în a-și răspândi pe mai multe meridiane arta poetică paradoxistă, al cărei creier și cap de afiș este, încrezător în posibilitățile de afirmare deschise de drumul pe care singur și l-a croit și, nu în ultimul rând, susținut de câțiva critici români dintre care se detașează Ion Rotaru și Titu Popescu – ultimul chiar autor al unei cărți axate pe *estetica paradoxismului*, Florentin Smarandache este astăzi un nume care începe să capete din ce în ce mai multă pregnanță.

Deși comentatorii săi persistă cu cerbicie în a-l rupe pe autorul *Scrierilor defecte* de curente avangardiste de la începutul secolului, Florentin Smarandache este consubstanțial structurii intime a insurecționiștilor de altădată. Și aceasta pentru că el e, rând pe rând, urmuzian: "Pampolinn se re-făcu, Nici vorbă!/ avu stil de multă vorbă// Pampolinna se neîngrijii, ea se fu-, se fuduli/ cu câte-un nebun mai bun// Căci luptară ei cei doi/ și-nvinseră amândoi" (*Ediție grijită și neîngrijită*), futurist (*v. O zi din viața unui ins anodin – proză scurtă aleatorie; Mecanizarea agriculturii – proză scurtă grafică; cititorul*

devine scriitor – proză scurtă de viitor etc.), dadaist (v. ciclurile *Păsărește*), suprarealist: "Căluții de mare, căluții/ de mică./ Meduze cu părul căzut și/ moralul imaculat./ pe țărnișă peștera parcă-a/ intrat în pământ./ Roci altruiste. Micșorate/ mult, supra micșorate" (*Peisaj cu vise*), textualist (v. *Pretext în text*). De altfel, autorul însuși o recunoaște într-un (auto) parodic *Curriculum Vitae* cu iz de Urmuz, Tzara și Ionesco, fără a-i uita pe binefăcătorii săi... "Popesco și... Rotaru", alături de "Marele Anonim" (p.71).

Cu toate acestea , e greu să nu observi cota de originalitate pe care o adaugă autorul, și care nu e deloc mică. Trecut inclusiv prin coala poetică a haiku-ului, Florentin Smarandache parcurge un teritoriu "paradoxist" (dar nu numai!) atât de vast încât reușește să îi cuprindă pe anticul Zenon și pe modernistul Bertrand Russell, și asta nu neapărat programatic.

În ceea ce privește prozele din *Scrierile defecte*, ele stau sub semnul *semnificantului* (fie el sonor sau iconic), singurul în stare a da naștere – conform tezei lui Derrida – *semnificantului* (semnificației), pe care îl îndulcește prin prisma umoristicului trasat pe teritoriul ludicului: "Cruff re-forma/ în nouă formă/ și informa legea conformă/ că a

uni de formă/ vechea uniformă/ diforma psalma diformă/
transforma forma oformă” (*Artele urâte*).

Cel mai bine se definește însă Florentin Smarandache într-un text profund autotelic, redactat în limba engleză: "FLORENTIN SMARANDACHE (...) a Romanian mathematician and... poet, exiled in USA, used his talents in wrong directions: poetical skills in mathematics and mathematical skills in poetry!" (*The Most Paradoxist Man of the World*, p.144).

Însă mai bine l-ar defini pe scriitorul-matematician parafraza unuia dintre paradoxurile care îi poartă numele, făcându-l celebru în lumea logicii (dar nu numai): Fie SMARANDACHE un atribut și NON-SMARANDACHE negația sa, atunci: totul e PARADOXIST, chiar și NON-PARADOXISMUL.